காந்தி

இருப்பா

காந்தி இருபா

க. காந்தி கலித்துறை அந்தாதி

உ. காந்தி நான்மணி மாலை

விலை அணு ௫.   (காபிரைட்)

ராய. சொக்கலிங்கன்.

முன்னுரை.

தீந் தமிழ்ச் செல்வர்களே!

எனக்கு அரசாங்கம் கருணை கூர்ந்து அளித்த அமைதி வாழ்க்கையில் வேலூர்ச் சிறையில் செய்த பாக்களில் "தாலாட்டும் கும்மியும்" என்ற ஒரு நூலை முதலாவதாகவும் "காந்தி பதினெண்பா" என்று இன்னொரு நூலை இரண்டாவதாகவும் "புதுமைப் பாக்கள்" என்னும் மற்றொரு நூலை மூன்றாவதாகவும் வெளியிட்டேன். இந்த நூல் சிறைப்பாக்களின் நான்காவது வெளியீடு. இதற்குக் "காந்தி இருபா" எனப்பெயர் தந்திருக்கின்றேன்.

காந்தியைப் பற்றிய இருபாக்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. 1. "கலித்துறை அந்தாதி" 2. "நான்மணி மாலை" பண்டையோர் முறைப்படி முன்னையது நூறு பாட்டு; பின்னையது நாற்பது பாட்டு. முன்னது முற்றும் கட்டளைக் கலித்துறை கொண்டது; பின்னது வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் நான்கும் கொண்டது. பாக்களுள் கட்டளைக் கலித்துறை பாடுவது கொஞ்சம் கடினம். அதற்கு யாப்பிலக்கணப்படி கணக்குகள் நிறைய உண்டு. அது காரணமாக எளிய சொற்களிலேயே ஆக்க எவ்வளவோ முயன்றுங்கூடக் கொஞ்சம் அருஞ் சொற்களும் ஆங்காங்கு விழுந்திருக்கலாம். அதற்கு மன்னித்தல் புதுமைத் தமிழர் கடன்.

காந்தி கலித்துறை அந்தாதி என்பதற்குக் காந்தியின் மேற் சொல்லப்பட்ட கலித்துறை வடிவமான அந்தாதிப் பா என்பது பொருள். அந்தத்தை ஆதியாக உடையது அந்தாதி. இவ் அந்தாதியில் துறைப் பாக்கள் நிறைய வைத்திருக்கிறேன். பழைய துறைகளைப் புதுப்பித்தும் புதிய துறைகளைப் புகுத்தியும் இருக்கின்றேன். “துறை” என்பதற்கு வழி என்று பொருள். பிறர் கூற்ருகப் பாடும் பாக்கள் துறைப் பாக்கள் என்னும் பெயர் பெறுகின்றன. நான்மணி மாலை என்பது, வெண்பா கலித்துறை விருத்தம் அகவல் என்ற நான்கு மணிகளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை என விரியும். இதுவும் அந்தாதித் தொடரான பாக்களே. இந்த நான்மணி மாலையையும் காந்தியடிகட்கு அணிகின்றேன். “இவன் காந்திக் கிறுக்கன்” என்று நினைப்போர் நினைக்க! இந்த உலகத்தில் பாமாலை சூட்டத் தகுதியுள்ளார் ஒருவராவது உண்டு என்ருல் அவர் காந்தியடிகளே என்பது என் கருத்து.

சிறியேன் அந்தாதி என் இனிய தமிழர் உள்ளத்தை இன்பக் கடலாட்ட வேண்டும் என்பதும் ஏழையின் நான்மணி மாலை எல்லாத் தமிழர் நாவினுலும் அணி செய்யப்பெற வேண்டும் என்பதும் எளியேனின் பேராசை. தமிழ்த் தாய் வாழ்க! தமிழர் வாழ்க!

பவ மாசி உருஉ
சென்னை.

ராய. சொக்கலிங்கன்.

உள்ளுறை

பாயிரம்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

நிலத்திலுயர் தனிக்காந்தி நிலைத்தபுகழ்
தனைநாட்டி நெடுநீர் சூழ்இத்
தலத்திலுயர் இனித்தசுவைத் தமிழ்மொழியில்
கட்டளைகொள் தனிப்பா தன்னில்
கலித்துறையந் தாதியினைக் கட்டுரைத்தான்
தண்ணளிசேர் காந்தி பாதம்
தலைக்கொளுநற் காரைநகர் ராயசோக்க
லிங்கன்அருந் தமிழன் மாதோ. க

செய்தளித்த நாள்சகமா யிரத்தெண்ணூற்
றைம்பத்தைந் ததனிற் சேர்ந்த
பெய்தவத்துப் பாரதத்தாய் விடுதலைக்குப்
போராடிப் பெரியோர் எல்லாம்
கைதவத்தார் சிறையுறையும் கவினுங்கீ
ரசஆடி கடைசி வாரம்
செய்தளித்த இடம்வேலூர்ச் சிறந்தபெரும்
காவலமை சிறையே யம்மா. உ

காந்தி கலித்துறை அந்தாதி

கட்டளைக் கலித்துறை

காப்பு

எய்ந்த பெருமை இனிமை செறிதமிழ் இன்னுமிக
வாய்ந்த அருளுரு வாகி நிலம்வரு வள்ளல்புகழ்க்
காந்தி கலித்துறை அந்தாதி பாடக் கருத்திலுறை
ஆய்ந்த அறிவிறை யான கடவுள் அருளுகவே.

நூல்

அருளை அறத்தை அருமையை அன்பை அணிபெறவே
இருள்பொய் களவு இழிவு கொலைகள் இணையுலகில்
பெருக அருளு பெரிய புகழார் பெருமைசெறி
கருணை யுருவெனும் காந்தி பதத்தைக் கருதுவனே. க

கருது வனவுயர் காந்தி யறமெனில் காசினியில்
பெருகு வனநலம் யாவும்; இலைதடை; பீடுடனே
உருகி உளங்கசிந் தொண்மை நிலைபெற உத்தமனின்
மருவு செயல்வழி மன்னல் பெருமித வாழ்வதுவே உ

மன்னும் உலகில் வலிய அரசுறு மன்னரையும்
இன்னல் தருமவர் எண்ணில் பரிசனர் யாவரையும்
மின்னல் எனஎரி வீசு படையையும் மேன்மைநிறை
கன்னல் மொழிபகர் காந்தி யடியார் கருதிலரே ௩

அடிமை எனுங்குறை ஆழி கிடக்கும் அகன்றிடுமிப்
படியில் ஒழிந்திடப் பாரதத் தாயரிப் பீடமுற்று
முடிசுமந் தின்னிசை மொய்க்க அரசு முறைபுரியக்
கடுந்தவம் செய்திடும் காந்தித் தொடர்பு கடனதுவே ௪

கடமையிற் பிரிதல்

கடனறிந் தேன்;காந்தி கண்ட அறப்போர் தனிற்கலந்து
திடனுடன் நின்று திருப்பணி செய்வன்; சிறைபுகுவன்;
உடனுறைந் தன்பரொ டொன்றிய காதல் புரிந்திடுதற்
கிடனிலை இந்நாள்! இதுபொறுப் புக்கடன் ஏந்தலுக்கே ௫

கிளி விடு தூது

ஏந்தல் பணிதலை ஏற்றனன்; அன்னை இடர்துடைக்கப்
போந்தன் அருஞ்சிறை; புண்ணிய வாழ்விங்கு பூணுகின்றேன்.
காந்தள் வளைக்கரக் காதல் செயுமென் கரும்பினிடம்
ஏய்ந்த எனதுநல் லின்சுகம் சொல்க! இளஞ்சுகமே ௬

இளங்கிளி பாடிட எம்மான் பெரும்புகழ் இன்சுவைத்தேன்
அளைந்தசொற் பூவை அணிபெறக் கேட்டிட ஆடுமயில்
உளங்கனிந் தாடிட ஒண்சிறை வண்டுகள் உம்மெனவே
வளங்கெழு மென்பாண் மிழற்றிடு நாட்டெழில் மல்குகவே ௭

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்

நாடு செழித்திட நண்ணும் முரட்டுக் கதர்சுமந்து
வாடிய சிற்றிடை நொந்தரும் என்கண் மணிவருந்தக்
கூடி யவர்நறுங் கூந்தல் மலர்மொய்த்துக் கொல்லுகின்றீர்!
கேடு வருமினி ஓடுமின்! வண்டீர்! கிளிமொழிக்கே ௮

கிளிபோன் மொழியார்! மழைநேர் குழலார்! கிளருமெழில்
வளைபோன் மிடற்றார்! மயில்நேர் இயலார்! வரைதனக்கும்
இளையார்! கணக்கில் இளையார் சிறைக்குள் எழில்வருந்தி
ஒளியே! கடமை உணர்ந்து பெருந்தவம் ஒன்றினரே ௯

தென்றலை வினாதல்

ஒன்றிக் கடமை உணர்ந்து சிறைவாழ் ஒருசிறியேற்
கென்றன் இனிய இருந்தமிழ்ப் பாண்டி தனிலுயர்ந்த
மன்றப் பொதியில் மலைச்சாந் தளைந்து மணம்பரப்பும்
தென்றற் சிறுகால் திருவே! எமர்நலஞ் செப்புகவே ௰

தென்றற்குக் கட்டளை

செப்புக தென்றலஞ் செல்வா! சிறந்த உடன்பிறந்த
ஒப்புயர் வில்லா ஒருதனி ஒண்டீஞ் சுவைத்தமிழில்
மெய்ப்புகழ் இப்புவி யெங்கணும் வீசிடு காந்திதனை
அப்புக! அன்பருக் காவி யனைய அருமருந்தே ௧௧

அருமருந் தன்னவன் அன்பின் உலகம் அடைபிணிக்கு!
பெருமகன் புத்திரி பாய்க்குயர் பாரதப் பேரனைக்கே
ஒருமகன்! கஸ்தூரி ஒள்ளிய காதலன்! என்னனையார்
கருதிட மன்னிடு கத்தரின் கர்த்தனற் காந்தியரே ௧௨

கலைமான் வினாதல்

கத் தருடுத்தியே கைராட் டுருட்டுநற் காரிகையீர்!
இத் தரை காண உளங்குடி ஏறுமென் மோகனன்வாழ்
சித் தங் குலைப்பது! நுங்கண் பழிப்பது! சீர்பெறுமென்
முத் தம் பெறுவது! மொய்கலை மானிங்கு வந்ததுண்டே? ௧௩

இதுவுமது

மானேர் விழியீர்! மயில்நேர் எழிலீர்! மலையுறையும்
தேனேர் மொழியீர்! புயல்நேர் குழலீர்! திருவளரும்
தானேர் தமிழ்நேர் இயலீர்! தனியருள் காந்தியெனும்
கோனே தலைவன் எனுநீர் எனமான் கொடுத்திலிரே! ௧௪

மனத்திற்குக் கட்டளை

தலைவன்! தனிக்கதர் தாங்கும் அழகினன்! தண்ணளியன்!
மலைகள் துளங்கினும் மண்கம்ப மாகினும் வான்விழினும்
அலைகள் தமையெறிந் தாழ்கடல் பொங்கினும் யாதுறினும்
நிலையிற் குலைதலில் நீள்காந்தி தன்னை நினைமனமே! ௧௫

இதுவுமது

மனமே! உயரும் வழிகேள்! அருந்தவக் காந்திபுகழ்
தினமும் துதித்தவன் செய்கை அறிந்தவன் செப்பறத்தை
கணியாய்ந் தெடுத்தந் நளிர்கடன் தன்னை நடையினிற்கொண்
டினிதே புரியின் உயர்வாய்! இதுமெய்! இடரிலையே! ௧௬

பாலனைப் பழித்தல்

மெய்கொந் துணைப்பெற்றியான்பெற்ற இன்பமிம் மேதினியில்
அய்யா! பெரிதே! எனினும் அருந்தவக் காந்திகளத்
தெய்யா துழைத்தின் றினிய பெருநலம் எய்தலின்றித்
இய்யாய்! சிலநாள் வறிதே கழித்திடத் தோன்றினையே ௧௭

நாணிக் கண் புதைத்தல்

தோன்று புகழுடைக் காந்தி யறம்வளர் தோகையரே!
ஈர்ந்து விடுமெனை என்று கருதிகொல்! எல்வளைகள்
சேர்ந்த கரங்கொடு தீய விடஞ்சேர் சினவடிவேல்
போன்ற பெருவிழி பேணி இறுகப் புதைத்ததுவே ௧௮

இதுவுமது

பேணி அருந்தவக் காந்தி யறம்புரி பெண்ணணங்கீர்!
மாணும் அவனறம் போற்றும் அடியனை மாமழைக்கண்
காணில் உமக்குக் கருது குறையெது? கண்திறவீர்!
நாணிக் கருங்கயற் கண்புதை கையெடும்! நாரியரே! ௧௯

கலைமான் வினுதல்

கருங்கயல் நீண்டகட் காரிகை யீருங்கள் கண்பொருமென்
இருங்கண் மணிநிகர் என்னுளங் கொண்ட எனக்கினிய
அருங்கலை மானுங்கள் ஆயத் துளதோ? அருள்வடிவப்
பெருங்காந்தி யாணை! திருவாய் மலர்ந்துண்மை பேசுமினே

கிளியை வினுதல்

திருவாய் திறந்து சிறகார் கிளியே! சிறையுறையும்
பெருவாழ் வுடையேன்! பிறிதோர் சிறைவாழ் எனக்கினிய
மருவார் குழலென் மனையாள் சுகமோ? மதில்கடந்து
வருவார் நினையன் றிலரே எவரும்; வழுத்துவையே ௨௧

வண்டு விடு தூது

எவரும் விரும்ப இசையிடு வண்டே! எழுந்துயர்ந்த
சுவருள் இருக்குமென் சுந்தரன் தன்னிடம் தூதுசென்று
கவரும் நினது கரும்பு சிறையிற் கலைபயின்று
தவரும் வியந்திட வாழுகின் றானெனச் சாற்றுகவே ௨௨

சாற்றுக காந்தி அறத்தைத் தரணி தழைப்பதற்கு!
போற்றுக அன்னன் திருவடிப் போதினைப் பூநிறைத்து!
மாற்றுக நோயினை! மாதா உரிமை மணிக்கொடியை
ஏற்றுக! இந்திய நாட்டினில் எங்கணும் ஏற்றுகவே! ௨௩

இந்தியத் தாய்சமம் எய்தா துலகில் இடரடைந்து
நொந்திடல் கண்டுடன் செய்கடன் வேறிலை நுங்கட்கென
மைந்துடன் விண்டவள் மக்களைச் சேர்த்தொரு மாபெரும்
முந்தையர் காணா முறைவகுத் திட்டவன் மோகனனே[யோர்

மோகன தாசனைப் பாடுமின் மொய்த்திடு வண்டினங்காள்!
வேகம தாயெறி மாருத மேயவன் வீசுபுகழ்!
பாகன வாய்மொழிப் பாங்கிசைப் பீர்மணிப் பைங்கிளிகாள்!
மாகலை யானவன் மாணடம் செய்பொழில் மாமயிலே! ௨௫

நாணிக் கண் புதைத்தல்

மயிலே! மணியே! மணமே! மருந்தே! மனத்தில்வளர்
குயிலே! கொடியே! குணமே! கொழுந்தே! குழலொடுயாழ்
பயிலின் மொழியே! விழிதிற வாயெனில் பாவியெதும்
அயிலேன்! இதுமெய்! அருங்காந்தி ஆணை! அறிகுவையே ௨௬

இதுவுமது

ஆணை யுரைத்தனன்! காந்தி யறத்தை அநுதினமும்
பேணி வளர்ப்பன்! பெரிதும் இதுமெய்! பிணைத்தநறும்
பாணி விலக்கிப் பருத்த அருள்பொழி கண்திறந்து
காணல் புரிவாய்! கரும்பே! விரும்புமென் காதலியே ௨௭

கடமையிற் பிரிதல்

காதலி யே!நாம் கலந்தது காந்தி யறம்வளர்க்க;
ஆதலி னாலின் றரிய பெருவாழ் வவனிதனில்
மேதக நந்தாய் விளங்கப் பிரிதலும் வேண்டுமெனில்,
பாதகம்இல்லை! வருந்தேல்! பழகிய நூலணங்கே! ௨௮

அமுதங் கேட்டல்

நூலொடு நுண்ணறி வேறிய நுண்ணிய நூலிடையே!
வேலருங் கண்கொளுங் காந்தி திருப்புகழ் மேவிடுமுன்
பாலொடு தேன்கலந் தன்ன பணிமொழி வாயமுதம்
மாலற நீதரின் வாழ்குவன்! அன்றெனின் மாழ்குவனே! ௨௧

திருமணம் வேண்டல்

நீதிகை யாதே! நெறியை உணர்ந்தவென் நெஞ்சுநிறை
காதலி யே!நற் கடனுணர் காந்தி யறவுலகில்
சாதி சமயம் மொழிந்து மணத்தைத் தடுத்திடுவோர்
பேதையர் அன்றோ? இவையினிச் செல்லலில் பெண்ணரசே!

கடமையிற் பிரிதல்

செல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின் சீர்த்திகெழு
வல்வர வாழ்வார்க் குரையெனச் செங்கனி வாய்திறந்து
மல்குகண் ணீர்சொரி மாமருந் தே!யனை மாப்பணியில்
செல்லுத லிற்பிரி வாற்றுதல் வேண்டுமென் சேயிழையே ௩௧

இதுவுமது

சேயிழை யே!நம தாய்ச்சீர் விடுதலை தேர்பணியில்
மேயுயர் மேதினி மீதுயர் வொப்பினல் மோகனப்பேர்
நாயகன் சொல்வழி நண்ணுவம்; எனை நலனுகர்தற்
கேயின நாளிது வல்ல!வென் கண்ணுறை இன்னமுதே! ௩௨

தலைவன் புகழ் வினுதல்

இன்னமு தே!யென தில்லின் பெருவாழ் வியைந்தஎழிற்
கன்னலும் தேனும் கனியும் புளிக்கும் கடற்பிறந்த
மென்மல ரே!யுன் திருவாய் திறந்தெழில் மேவுமணி
சிந்திடு மோஉயர் காந்தி பெரும்புகழ் செப்பிடினே ௩௩

பெரும்புக ழாண்டிப் புவியிற் பிறந்தவர் யாவரினும்
அரும்புக ழாண்டவன்! ஆமதப் பாத்தணி யார்நகரில்
விரும்பும் சபர்மதி மேயவன்! மேதினி வாழவந்தோன்!
கரும்பின் இனியனெங் காந்தி பதத்தைக் கருதுமினே ஙச

கருதுமின் காந்தி பதமலர்! அன்னவன் காதலறம்
மருவிய கஸ்தூரி மாதா தனைமணி வாய்திறந்து
பெருக உரையுமின்! பீடுடைக் காந்தியைப் பெற்றெடுத்தே
அருளிய புத்திரி அன்னை தனைத்துதித் தாடுமினே! ஙரு

ஆடுமின்! பாடுமின்! அண்ணல் தனிக்கதர் ஆண்டிடுமின்!
வாடிய நற்பயிர் நீடிட மாமழை பெய்வதுபோல்
வீடிய நாடுயர் மேன்மை அடைந்திட மெல்லமுதம்
கூடிய சொல்லுரை காந்தியின் செந்நெறி கூடுமினே! ஙசா

கடமையிற் பிரிதல்

கூடிய அந்நாள் குறித்தநற் பேருரை கொல்வதெவன்!
நீடிய காதல! நேரிய உள்ளுறை மாமருந்தே!
நாடிது நாட்படும் அல்லலைக் கண்டினி நாம்நலத்தில்
ஆடுதல் நன்றோ? புறப்படு காந்தி அமர்க்களமே ஙஎ

இதுவுமது

நன்றல நாம்நம தாருயிர்த் தாய்நேர் நலிவகற்றா
தின்றுறை வோமெனில் யாருளர் நம்போல் இழிவுடையார்!
ஒன்றிய காதல! உள்ளத் தமர்ந்த ஒருபெரியோய்!
சென்றிடு வோம்வா! திருவளர் காந்தி திருப்பணிக்கே ஙஅ

நற்றாய் இரங்கல்

காந்தி யறமெனும் கண்டார் நடுங்கும் கடுந்தவத்தென்
ஏந்தெழில் வாய்ந்த இனிய ஒருமகள், எற்படைகொள்
வேந்தர் விறலும் மதியா வெறுங்கை யமர்க்களத்தே
சேர்ந்தன ளே!யருந் தோழி! இனிநான் செய்வதென்னே ஙகூ

இதுவுமது

சேரன் இசைத்த சிலம்பணி வாள்!செழுந் தீங்கரும்பின்
சாரம் அனையான்! சரமெனக் கம்பன் தமிழ்புனைவாள்!
மாரன் விரும்பும் வனப்புடை யாள்!கண் மணிநிகர்வாள்!
சேர விழைந்தனள் காந்தி யறத்தினில்! செய்வதென்னே ௨0

இதுவுமது

என்னே! இனிய மகளிவ் வழியில் எதிர்ந்தனள்கொல்!
அன்னே! அடியனின் ஆவி அனையாள்! அவளுணரச்
சொன்னேன்!மறுத்தாள்!தரித்தாள் முரட்டுத் துணிக்கதரைப்
பின்னே நடந்தாள்! பிடித்தனள் காந்தியென் பித்தனையே ௨௧

இதுவுமது

நடந்தாள் தனியே! தொடர்ந்தேன் அடியனும்! நங்கையுறை
இடந்தான் எதுவென் றறியேன்! இனியென் செய்குவனேன்!
விடந்தாழ் விழியுடை மென்மகள் காந்திக் கிறுக்குமுற்றிக்
கிடந்தாள்!எழுந்தாள்!புகுந்தாள்!அறிவிர்கொல்! கிள்ளைகளே!

இதுவுமது

கிள்ளைக ளே!யென் கிளிமொழி இன்னிசை வேயொடுயாழ்
கொள்ளாள்! அழகை மறந்தாள்! குழலில் மலர்முடியாள்!
அள்ளாள் அமுதும்! அணியாள் இழையும்! அநுதினமும்
வள்ளால்! மறுவறு காந்தி!யென் பாளிது மாதுயரே ௨௩

இதுவுமது

மாதவள் காந்தியின் போர்குறித் தோடி மதியிலிகள்
தீதுடைக் கையடி செம்மை வடிவுபட் டெய்த்தனளோ!
வேதனைச் சாக்கடை நீர்மண மேனியில் மேவினளோ!
எதிரும் வன்சிறை எய்தின ளோ!என் தலைவிதியே ௨௪

மயில் வினாதல்

எந்தை இரும்புகழ் என்கிளி பாடுதற் கேற்பநடம்
திந்திம் எனவிடும் சீரிய என்னரும் பச்சைமயில்
சிந்தை களிக்கத் திருநடஞ் செய்திங்கு சேர்ந்ததுண்டோ?
பந்து பயிலிளம் பாவைய ரே!மெய் பகருமினே சரு

கலைமான் வினாதல்

பந்து பயிலிளம் பாவைய ரே!யான் பணிப்பதற்கு
முந்தி வருமான்! முனிமதி மோகனன் பேருரைக்கில்
என்றன் கதுப்பினில் முத்தம் இடுமான்! எழில்நிறைமான்!
சிந்தைக் கினிய சிறுமான்! உளதோ? சிறுமியரே! சசு

இயலிடம் கேட்டல்

சிறுமான் விழியீர்! சிறிய இடையீர்! திருமகள்போல்
இறுமாந் திருப்பீர்! எளிய கதரே இனிதுடுப்பீர்!
நிறையே அணிவீர்! நிறைந்திடு நேய!மென் பாற்செலுத்தும்
சிறியாள் இயலுமச் சீராள் உறையுளும் செப்புமினே! சஎ

நற்றாய் இரங்கல்

சீரார் எனது திருமகள் என்னைத் தனியிருத்திப்
பாராள் குலமுமிவ் வூரார் பழிப்பும்! பரிபவமும்
ஓராள் சிறிதுமென் உத்தமி! காந்தி வழியொழுகும்
யாரோ ஒருவனைப் பின்தொடர்ந் தாளிஃ ததிசயமே சஅ

தோழி தூது உரைத்தல்

தமிழே பயின்று கதரே சுமந்து தளருமிடை
அமிழ்தே அயிலாள்! அணையே கிடந்தே அயருகிறாள்!
கமழ்வாய் திறந்தெழில் காதல! வென்றே கதறுகிறாள்
உமிழா தவள்வயின் ஒன்று! பிணக்கை உடன்மறந்தே! சகூ

திருமணம் வேண்டல்

ஒன்றுரைப் பேன்காந்தி உண்மை யறத்தை உலகறியச்
சென்று பரப்பும் செயலுடை யேனிதிற் சேர்ந்துழைப்பல்
என்றவன் மீதினில் ஆணை யிடுவாய்! எனிலுனைநான்
மன்றல் புரிவன்! விரும்பிடின் வேறு வழியிலையே. ௫௦

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்

இலதென் றிடுவர்! உளதென் றுரைப்பர்! இடையிவர்க்குப்
பலசொல் வதென்ன! அனிச்சம் பெயினற் பறையிலதென்
கலைவள் ளுவர்சொல் நுசுப்புக் கதர்பெறல் காண்கிலிரோ!
தொலைவீர் சுரும்பீர்! உயிர்போம் இடைபடில் தோகையர்க்கே

இதுவுமது

சுரும்பீர்! அகலுமின்! சுந்த ரியைவிடுத் தோடுமின்!
கருங்குழற் கற்றையும் கத்தர் உடையும் கனத்தழுத்த
மருங்குல் சகித்திட மாட்டா தினியவட் காதலித்து
நெருங்கப் பொறேனுன்! நலியீர்! நெடுவழி நீங்குமினே. ௫௨

வண்டு விடு தூது

நீங்கிய யானென்றன் நேயம் கவருயர் காந்தியறம்
தாங்கி யினிய தமிழ்ச்சுவை தான்குடித் தன்பருடன்
வாங்கு பெருஞ்சிறை வாழுகின் றேனென வன்பிரிவால்
ஏங்கிடும் என்றன் இளங்கொடிக் காறுதல் கூறுவண்டே. ௫௩

இதுவுமது

வண்டே! புகல்வாய்! பிரிவுப் பிணிகொடு வாடிடுமென்
கண்டே தருமென் மொழியாள்! கயனேர் விழியினட்குக்
கொண்டோன் பிரிதல் கொடுமை யெனினும் குழம்புமனை
தொண்டிற் பிரியின் துடைத்தல் இனிதென் தொகுத்தெளி
[தே.

இதுவுமது

தொண்டிற் சிறந்தவச் சுந்தரன் தன்னிடம் தூதுசென்று
வண்டினமே!யென் மணமதை நீவிர் மதிக்கவலீர்!
கண்டன யான்வீழ் கரும்பிடம் கூறுவிர்! காந்தியறம்
கொண்டவள் நானென் பதனைக் குறித்தவற் கூட்டுவிரே. ருரு

அன்ன விடு தூது

கூட்டுவிர்! செங்கால் அனங்காள்! குறித்தென் நடையழகைக்
காட்டுவிர்! யான்வீழ் கனியைநற் காந்தியைச் சேர்ந்தவளவ்
வாட்டமில் மங்கை யெனச்சொலி ஏழை வடிவழகும்
தேட்டமும் மற்றைத் திறங்களும் செப்பியச் செல்வனையே

மயில் விடு தூது

செல்வனை என்னுளம் சேர்தரு செம்மலைச் சீர்வடிவு
மல்கு மழகனை மன்னி வழுத்துவிர் மாமயில்காள்!
பல்கிய காதலுன் பாலடைந் தாள்காந்தி பாதமுறை
எல்வளை எங்களை வென்றுள் இயலினில் என்றெடுத்தே ருஎ

குயில் விடு தூது

இயலெடுத் தோதுமின் ஏ!குயில் காளென் இனித்தசுவைக்
கயல்விழி வாழ்தரு காதலற் கென்னுடைக் காந்திவழி
முயலலில் ஒன்றும் கருத்துடை யாளவள் மொய்குழல்தேன்
குயிலெனும் நாங்களக் கொம்பைவெல் லோமெனக் கூறுமினே

திருமணம் வேண்டல்

கொம்பே! அருமைக் கொழுந்தே! மகாத்மனின் கொள்கை
வம்பே! மருந்தே! அடியனைவாழ மணம்புணர்வீர்! [நிறை
நம்ப னறம்கொடு நாமிரு வோமுநல் லின்புறலாம்!
செம்ப வளவாய் திறந்துநற் சம்மதி செப்புமினே! ருகூ

இதுவுமது

உற்றவன் காந்தி யறம்வளர் காதல் நலமுடையாய்!
பெற்றவர் உற்றார் பிதற்றிடல் கொள்ளேன் பெரியவனே!
கற்றவர் போற்றிடும் நின்னொடு வாழக் கருதுகின்றேன்!
ஏற்றிடல் இன்றி எடுத்தருள் செய்வாய் இனியவனே! ௬0

இனியவன் எற்கும் எனையனை யார்க்கும் எழிலனைக்கும்;
தனியவன் இந்தத் தருங்கட லாடைநற் றாரணிக்கே;
கனியமு தோடுநற் கண்டெனச் சொற்புகல் காந்தியரும்
பணிய அனிச்சமென் பாத மலர்தலை சூடுவனே ௬௧

நற்றாய் இரங்கல்

அனிச்சமும் அன்னமென் தூவியும் முள்ளென அஞ்சிடுமென்
குனித்த புருவக் கொழுமதிச் சீர்நுதற் கோதையந்தோ!
தனித்தெனை விட்டுத் தனிவழிச் சென்றனள்! காந்திதனை
மனத்தெணி யாரும் நடுங்க வயங்கவன் வன்களமே ௬௨

கிளி விடு தூது

வன்களம் வாளொடு சென்று மகன்புறந் தந்திறந்தால் [துள்
அன்னவன் உண்டவென் அங்கம் அறுப்பனென் றப்பிணத்
பின்னும் உடல்கொடு பெற்றஅந் நாளிற் பெரிதுவந்த
என்தமிழ்ப் பெண்ணின் இயலினைக் காந்திக் கிசைகிளியே!

பெண்ணுயர்வு கூறல்

காந்தி யறந்தலை தாங்கிக் கடுஞ்சிறை போந்தஉயர்
ஏந்தெழில் மாதருக் காடவர் என்று பெருமைசொலித்
தாந்தம காரியம் ஆற்றிடு வோர்சம மாவர்கொலோ?
காந்தையர் தாழ்ந்தவர் என்றே கழறிற் பொருளுளதே? ௬௩

இதுவுமது

பொருளெது பெண்ணைப் பழிப்பதில்! பூவில் இழிந்திடுவோர்
அருளொடு சேர்வ வறியா தவரவர் ஆண்பெண்ணெனும்
இருவகை யாரினும் உள்ளார்! இதையறி யாமனிசர்
இருநிலப் பாரம் தவிர இலைக்காந்தி யர்நிலத்தே ௧௫

மாதர் மறுமணம் வேண்டல்

இலையுமைப் போற்கொடும் வன்கணர்!இப்பெரும் மாநிலத்தே
தலைவிதி யென்றொரு பேர்சொலிப் பச்சைத் தனிக்கொடி
கலைமதி சேர்முகக் கட்டுடற் கன்னி இளநலத்தைக் [நேர்
கொலைசெயல் நன்றல! காந்தி அறமுமைக் கொன்றிடுமே ௧௬

இதுவுமது

காந்தி யறம்சேர் கருணை யுலகினைக் கண்டிலிரோ?
ஏந்தும் எழிலும் இளங்கட் டுடலும் இணைந்தகொடி
வீழ்ந்து நிலத்தில் விடுத்தகண் ணீருங்கள் மெய்க்குலத்தைப்
போழ்ந்து தொலைக்கும் வடிவாள்! பொருந்தும் அறிவிலிரே!

திருமணம் வேண்டல்

பொருந்தும் அறிவும் குணமும் நலங்களும் பூத்திடுமென்
மருந்தை மணக்கத் தடைபுரி வீரிது மாண்பல;நீர்
வருந்தி யுரைக்கும் மதமும் வகுப்புநற் காதலின்முன்
எரிந்த துரும்பாம்! இருங்காந்தி ஆணை! இழிவெதற்கே ௧௭

மதனைப் பழித்தல்

எரிந்தனை யந்நாள் எனச்சொலு வாரதை யானறியேன்!
விரிந்தமெய்ச் சீர்த்திகொள் மேதினிக் கேதனி மேன்மை
அருந்தவக் காந்தி யமர்குறித் தேபிரி வாற்றுமெனை [தரும்
வருந்திடில் மாளுவை! வள்ளலின் ஆணைமெய் மன்மதனே! ௧௮

அமுதம் கேட்டல்

வள்ளுவன் நூற்ற மதிதரு நூலும் மகாத்மனெனும்
தள்ளருங் காந்தி தருபெரு நூலும் தவமுமுன்றன்
கொள்ளை நலமார் குமுதந் திறந்தமு தீந்திடுவாய்!
பிள்ளை மொழி!யென் பிணிக்குப் பிறிது மருந்திலையே ௭௰

தென்றலைப் பழித்தல்

மருந்து தளர்ந்த உயிர்க்கென் வழுத்துதல் மாத்திரமோ!
விரிந்த புலமையி னோருனை வேணமட் டும்புகழ்வார்!
பொருந்து புகழுடைக் காந்தியின் போரிற் பிரிந்தவெனை
வருந்தல் தகுமோ! மலையத் திழிந்ததென் மாருதமே! ௭௧

திங்களைப் பழித்தல்

இழிவு பிறன்மனை எய்தல் எனுமறி வின்றி,யுறு
பழியு முணர்கிலை! பண்டு குருபெரும் பன்னியைநீ
அழிதல் வினைசெய்தை என்பர்! அதுகொடு மோகனின்
வழுவில் தவமுடை என்னை மதியே! சுடவலையே! ௭௨

தவமே! தமியனின் வாழ்வே! தனியருள் பூத்தகொம்பே!
அவமே யுலகினில் ஆவதறியா அறமுணரா
எவமே புரிந்திடும் எதிலர் தம்மையும் இன்செயலால்
பவமே யொழிக்கப் பணிக்கும் அருட்டிறம் பாடுவனே ௭௩

பாட அறிகிலன் உன்னை யொழியப்! பரந்திடுவிண்
மூடு புகழ்ச்சந் நிதியினில் இன்றி முடிவணங்கேன்!
ஓடும் உளத்தினில் உன்னடி யன்றியொன் றும்மிருத்தேன்!
நாடு மதிக்குநல் மோகன னே!தனி நாயகனே! ௭௪

நாயக னே!யெனை நல்வழி காட்டிய நற்றவனே!
தூயவ னே!யொரு தூசு மிலாத சுடர்மணியே!
பாயொளி யே!யெழிற் பண்பே! பழுத்த பசுங்கனியே!
தாயனை யாய்!நற் சபர்மதி மோகன தாவருளே! ௭௫

அருளே! இனித்த கனியே! கரும்பே!யென் ஆருயிரே!
இருளே பிடித்த எனையனை யாரும் இடரகலப்
பொருளோர் அறங்கள் புகன்று சபர்மதி போந்தபெரும்
திருவே! அடியேன் சிறுபணி யேற்றருள் செய்குவையே ௭௬

அடியேன் தனைப்பிற வாம்துறைச் செல்லா தருள்சுரந்து
படியில் உயர்ந்தநின் பாதம் பொருந்திடும் பாங்குரைத்த
மடியில் பெருந்தவம் மன்னு மகாத்ம! மழையனையாய்!
பிடியில் தளராப் பெரும! நினநாள் பெருகுகவே! ௭௭

பெருகுக காந்திப் பெரியோன் பெருமறம் பூமிமுற்றும்;
அருகுக காமம் களவு கொலைபொய் அனைத்துலகும்;
கருகுக தீண்டார் எனவே மனித்தர்க் கழறுபுன்மை;
வருகுக பாரத மாதா அரியணை மன்னிடவே ௭௮

மாதர் மறுமணம் வேண்டல்

மன்னு புகழுடைக் காந்தி யறத்தை மனம்பதித்தே
பன்னற் கருந்துயர் பட்டுத் தவித்துப் பரிதபிக்கும்
இன்னஞ் சிறுசெல் வியர்க்கு மறுமணம் செய்துவிடின்
என்ன குறைவரும் ஐயோ! மனந்தான் இரும்புகொலே! ௭௯

இதுவுமது

ஐயோ! மனந்தான் இரும்போ! கருங்கல் அதுவுங்கொலோ!
வையம் முழுவதும் இல்லாக் கொடிய வழக்கதனைக்
கையாண் டழிகிலிர்! காந்தியின் ஆணை!நுங் கன்னியரைச்
செய்வீர்! மறுமணம்! சேரும் இயற்கை தெரிந்திலிரோ ௮0

இதுவுமது

இயற்கை யறியீர்! எழிலும் இளமையும் ஈண்டெவரும்
நயக்கும் நலத்திற் பொருந்தா தழித்துநும் நங்கையரை
மயக்கி வருத்தியிம் மண்ணிற் புரண்டழச் செய்திடுவீர்
வியப்பே இது!வெம் மெய்க்காந்தி ஆணை! விடுமிதையே அக

இதுவுமது

ஆணை அருந்தவக் காந்தியின் மீதே! அருமையுடன்
பேணி உயிரிற் பெரிதா வளர்த்தநற் பெண்மணிகள்
வீணே இளமை விடுத்துக் குமுறியுள் விம்மியழ
நாணு கிலிரலீர்! நன்றுந் துய்ப் பீர்நீர்! நலமிதுவே! அஉ

இதுவுமது

நலமோ மகட்பெறு நாரிய ரே!காந்தி நண்ணுலகில்
இலைவயிற் றீரைந்து திங்கட் சுமந்தே இருந்துயரம்
பலபட் டரிதினில் ஈன்றநற் பச்சைப் பசியஇளங்
குலையை உயிருடன் கூறு படுத்துமிக் கொள்கையதே அங

இதுவுமது

உயிரினும் போற்றத் தகுவ தொழுக்கமென் றொப்பில்புலச்
செயிரறு வள்ளுவன் செப்பினன் கொண்டனன் காந்தியதைக்
கயல்விழிக் கன்னிகள் காத்திட வேண்டின் கடிபுரிந்து
துயர்புரி யாதவர் இன்னலந் துய்க்கத் துணைசெய்வீரே அச

கடமையிற் பிரிதல்

இன்னல மே!என தாருயி ரே!கண் ணிருமணியே!
கன்னலும் கண்டும் கசக்கும் அருஞ்சொற் கனியமுதே!
தன்னலம் பேணல் தகவல! காந்தி சமரதனில்
பின்னி வருவல்! பிரிவுக் கிரங்கிடல்! பெண்ணரசே! அரு

இதுவுமது

பெண்ணர சே!என் பிரிவுக் கிரங்கல் பெருமையல!
கண்ணொளி யே!யுயர் காந்தி களத்திற் கலந்திடவே
எண்ணி யுளேனுன் வரும்வரை நீநம் இனித்ததமிழ்
நண்ணும் இலக்கியத் தேன்குடித் தாறுக! நாயகியே ௮௬

இதுவுமது

நாயக! நம்முடைக் காரியம் ஆற்றுக! ஞானமது
தாயவள் தொண்டிற் றலைமைகொள் காந்தி சமர்க்களத்தே
ஏயன ஆற்றி இருஞ்சிறை காணுவல்! என்பிரிவால்
நீயிரு வாட்டம் அடைந்திடல்! மாசறு நேர்மையனே ௮௭

இதுவுமது

மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே! மணிமருந்தே!
காசறு தேனே! கரும்பே! விரையே! கனியமுதே!
ஆசறு காந்தி அமர்க்களஞ் சேர்வல்! அழுங்கலநீ!
தேசுறு செல்வீ! திகழ்கற் புடையென் சிறுகொழுந்தே! ௮௮

இதுவுமது

கற்பின் திருவே! கமழ்பூங் கொடியே! கருத்தில்வளர்
பொற்பின் கொழுந்தே! புனைமலர்க் கோதாய்! புவியிலுயர்
அற்புதக் காந்தி அமர்க்களஞ் சேர்வேன்! அருமருந்தே!
கற்பக மே!விடை ஈவாய்! கனிவாய் திறந்தினிதே ௮௯

தோழியை வினாதல்

கனிவாய் திறந்தெங்கள் காந்தியைப் பாடும் கருத்துயர்ந்த
பனிவாய் மொழியாள்! பவள நிறத்தாள்! பருவிழியாள்!
இனியாள் எனக்கே! இதுவென் உலகத் தியற்கையந்தோ!
தனியே இருந்து நலங்கொலல்! தோழி! சரியலவே ௯௦

இதுவுமது

நலத்துறை நண்ணும் நளிர்கடல் ஞாலம் நனிவியக்கும்
கலைச்செறி மாதவக் காந்தி யறம்கொடு கத்தர்தரி
கொலைத்துறைக் கூரிய வேல்புரை ஆவி குடிக்குமிந்த
வலைச்சிறு மான்விழி யாலழி வெய்தி மயங்கினனே ௯௧

மயக்கங் கெடுத்தே வலிந்தெனை யாட்கொண்ட வள்ளல்புவி
நயக்கக் கரும்பும் நலந்தரு தேனும் நறுங்கனியும்
கயக்கக் கருத்தமை சொல்லருள் காந்தி கருதரிய
இயக்கத் தலைமைகொள் எந்தல் பதமலர் ஏத்துவமே ௯௨

எந்தல் இருந்தவப் புத்திரி பாயின் எழில்வயிறும்
தோய்ந்த துணைவியென் கஸ்தூரி அன்னைநல் தோளிணையும்
வாய்ந்த சபர்மதி நீருமெர் வாடா மணிச்சிறையும்
பாய்ந்த எனதுள மும்குளிர் வித்த, பனிவடிவே ௯௩

கிளி விடு தூது

பனிமலர்க் காவிற் பயன்கனி உண்டுறை பைங்கிளிகாள்!
கனிவுடைக் காந்தி கருத்திற் கலந்தே கடன்புரிந்த
தனியென துட்சிறை நன்மை வெளிச்சிறை நண்ணிடுமென்
இனியருக் கேல எடுத்துரைத் தின்னலம் எய்துவிரோ ௯௪

இதுவுமது

ஏலந் தருகுழல்! எம்பெருங் காந்தி இசைமறவாச்
சீல மிதுவென் றருந்ததி யாள்பெறச் செப்பிடுமென்
கோல மயிலைக் குறுகிச் சிறையுள் கொழுநனுயர்
ஞால மதித்திட வாழுகின் றானென் நவில்கிளியே ௯௫

கடமையிற் பிரிதல்

ஞாலம் மதித்திட நன்மணம் ஆற்றிய நாள்முதலிக்
காலம் வரையும் பிரிவறி யாதுயர் காதலறம்
ஏல நடத்தினம்; இன்று பிரிவுவந் தெய்தியதால்!
சால உரைத்தென்! தருவது காந்தி சமரமதே! ௯௬

காந்தி! கருணைக் கடலே! கடல்சூழ் நிலமுழுதும்
ஏய்ந்த அறிவினர் யாவரும் ஏற்றும் எழிற்பெரியோய்!
சாந்த மலையே! தலமே பொறையில்! சபர்மதியில்
வாய்ந்த மணியே! மனம்புகு மாதவ! வாழியவே ௯௭

மனப்பிணி போக்கும் மருந்தே! மதிக்குநல் மாண்புடையார்
இனத்தினில் ஈடில் எழிற்சீர்த் தலைமை இயைந்தவனே!
சினத்தினை வென்ற செரு,இச் செகத்தினுக் கேபுதிதா
நினைத்தவ! வான்வரை நீள்புகழ் மோகன! வாழியவே! ௯௮

வானேற நீண்ட புகழாள! காந்தி மணிவிளக்கே!
பானுறு செவ்வாய்ப் பரம!நல் லன்பென் பகர்கயிற்றால்
கானேற நின்னை நலமார்ந்த சொற்பூ நனிதொடுத்துத்
தேனூறு தீஞ்சொற் றமிழ்மாலை சேர்த்தினன் வாழியவே!

வாழிய மோகன தாஸ்கரம் சந்திரன் வாழியவே!
வாழிய இந்திய மாதா! விடுதலை வாழியவே!
வாழிய காந்தியின் மன்னறம்! மாநிலம் வாழியவே!
வாழிய இத்தமிழ் மாலைபல் லூழிநல் வாழியவே! ௧௦௦

காந்தி கலித்துறை யந்தாதிச் செய்யுள் முதற் குறிப்பு

காந்தி கலித்துறை யந்தாதிச் செய்யுள் முதற் குறிப்பு

...

துறைகளின் விளக்கம்.

அமுதங் கேட்டல் :—காதலியை வாயமுதம் கேட்கும் முறையிற் பாடுவது.

அன்ன விடுதூது, கிளி விடுதூது, குயில் விடுதூது, மயில் விடுதூது, வண்டு விடுதூது :—இப்பொருள்களைத் தங் கருத்துரைத்துத் தூதுபோக்கும் முறையில் பாடுவது.

இயலிடங் கேட்டல்:—தான் விரும்பிய காதலி இருக்குமிடம் எது? அவள் தன்மை என்ன என மகிழ்ச்சி காரணமாகக் கேட்கும் முறையில் பாடுவது.

கடமையிற் பிரிதல் :—கடமை காரணமாக நேரும் பிரிவு பற்றி வருந்தாதிருக்குமாறு கூறும் முறையில் பாடுவது.

கலைமான் வினுதல், மயில் வினுதல் :—தன் காதலியை மானுகவும், மயிலாகவும் வர்ணித்து அவற்றைக் கண்டதுண்டோ எனக்கேட்கும் முறையிற் பாடுவது.

கிளியை வினுதல், தென்றலை வினுதல் :—இப்பொருள்களைப் பார்த்து எனது காதலர் அன்றி எனது தோழர் சுகமோ எனக் கேட்கும் முறையிற் பாடுவது.

தலைவன் புகழ் வினுதல் :—தலைவன் புகழ்கூறு என்று காதலியைக் கேட்கும் முறையிற் பாடுவது.

திங்களைப் பழித்தல், தென்றலைப் பழித்தல், மதனைப் பழித்தல் :—பிரிவுத் துயர்கொண்ட காதலர் இப்பொருள்களைப் பழிக்கும் முறையிற் பாடுவது.

திருமணம் வேண்டல் :—மணம் புணருமாறு காதலர் வேண்டும் முறையிற் பாடுவது.

துறைகளின் விளக்கம்

தென்றற்குக் கட்டளை, மனத்திற்குக் கட்டளை:—இப்பொருள்களைப் பார்த்து நீங்கள் இவ்வாறு செய்யுங்களென்று கூறும் முறையிற் பாடுவது.

தோழி தூதுரைத்தல்:—பிரிந்த காதலனுக்குக் காதலியின் தோழி அவள் வருத்தத்தைத் தூதுசென்று உரைக்கும் முறையிற் பாடுவது.

தோழியை வினாதல்:—தோழியைப் பார்த்து அவள் நாயகியைக் காதல்கொண்ட காதலன் கேட்கும் முறையிற் பாடுவது.

நற்றாய் இரங்கல்:—நல்ல தாய், தன் மகள் பிரிவுக்கு வருந்தும் முறையிற் பாடுவது.

நாணிக் கண் புதைத்தல்:—வெட்கிக் கண்ணைப் பொத்திக் கொண்ட காதலியைக் கண்ணைத் திறக்குமாறு காதலன் வேண்டும் முறையிற் பாடுவது.

பாலனைப் பழித்தல்:—தொண்டு செய்யுங் கடமையை, பிறந்த மகன் தடுத்து விட்டதாகப் பிள்ளையைப் பெற்றதாய் பாலனைப் பழிக்கும் முறையிற் பாடுவது.

பெண்ணுயர்வு கூறல்:—பெண்கள் தாழ்ந்தோர் என்று சாற்றுவார்க்கு, அவருயர்வு எடுத்துக்கூறும் முறையிற் பாடுவது.

வண்டோச்சி மருங்கு அணைதல்:—தான் விரும்பிய காதலியை நெருங்குவதற்கு அவள் கூந்தலில் மொய்த்த வண்டுகளை ஓட்டுதலை ஒரு காரணமாகக்கொண்டு அவற்றை ஓட்டும் முறையிற் பாடுவது.

மாதர் மறுமணம் வேண்டல்:—கணவனை இழந்த மங்கையர்க்கு மறுமணம் செய்விக்கவேண்டும் முறையிற் பாடுவது.

துறைகளின் விபரம்.

தொடர் எண்.	துறை	பா எண்	மொத்தம்
௧	அமுதம் கேட்டல்	௨௯, ௭௦.	௨
௨	அன்ன விடுதூது	௫௬	௧
௩	இயல் இடங்கேட்டல்	௪௭	௧
௪	கடமையிற் பிரிதல்	௫, ௨௮, ௩௧, ௩௨, ௩௭, ௩௮, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௬	௧௨
௫	கலைமான் வினாதல்	௧௩, ௧௪, ௨௦, ௪௬,	௪
௬	கிளியை வினாதல்	௨௧	௧
௭	கிளி விடுதூது	௬, ௬௩, ௯௪, ௯௫	௪
௮	குயில் விடுதூது	௫௮	௧
௯	தலைவன் புகழ் வினாதல்	௩௩	௧
௧௦	திங்களைப் பழித்தல்	௭௨	௧
௧௧	திருமணம் வேண்டல்	௩௦, ௫௦, ௫௯, ௬௦, ௬௮	௫
௧௨	தென்றலைப் பழித்தல்	௭௧	௧
௧௩	தென்றலை வினாதல்	௧௦	௧
௧௪	தென்றற்குக் கட்டளை	௧௧	௧
௧௫	தோழி தூதுரைத்தல்	௪௯	௧
௧௬	தோழியை வினாதல்	௯௦, ௯௧	௨
௧௭	நற்றாயிரங்கல்	௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௮, ௬௨	௮
௧௮	நாணிக்கண் புதைத்தல்	௧௮, ௧௯, ௨௬, ௨௭	௪
௧௯	பாலனைப் பழித்தல்	௧௭	௧
௨௦	பெண்ணுயர்வு கூறல்	௬௪, ௬௫	௨

துறைகளின் விபரம்

ஆகத்துறை இருபத்தேழுக்குத் துறைப்பா—(௭௪)

காந்தி நான்மணி மாலை

நான் மாணிமாலைப் பாயிரம்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

ஒடுக்கப்பட் டாரெனவே உரைக்குமொரு
பெருங்குழுவார் உரிமை பெற்றின்று
இடுக்கண்டீர்ந் திடுவதற்கே ஏலாது
தனித்தொகுதி என்று கொண்டு
கடுக்கின்றி அந்தமுறை ஒழியீரேல்
நான்ஆவி வாழேன் என்று
திடுக்கிட்டிவ் உலகமெலாம் என்வருமோ
என்றெண்ணித் தியங்கி நிற்க, க

உண்ணாமை கொண்டநாள் உற்றசகம்
ஆயிரத்தெண் ணூற்றைம் பத்தோடு
எண்ணான்கொன் றிணைந்தஆங் கீரசவில்
புரட்டாதி எட்டாம் நாளில்
கண்ணான காந்திக்கு நான்தூமணிக்
கவிமாலை கனிந்தளித்தான்
மண்ணார்ந்த புகழ்வேலூர்ச் சிறையதனில்
ராயசோக்கலிங்கன் மாதோ. உ

காந்தி நான்மணி மாலை

காப்பு—வெண்பா

வெண்பாக் கலித்துறை மேல்விருத்தம் ஆசிரியம்
பண்பாரும் நான்குமணிப் பாமாலை—கண்பார்க்கும்
நாயகன்எங் காந்திக்கு நல்குதற்குக் கட்புலனில்
நாயகத்தை வாழ்த்துவேன் நான்.

நூல்

வெண்பா

நான்என தென்னும் செருக்கறுத்த நற்றவனே!
ஏனையர்க்கே வாழுகின்ற எம்மானே!—வானவனே!
தீண்டாமை போக்கச் செகங்கலங்க ஆவிவிட
மூண்டபுகழ் மோகன! வாழ்க! ௧

கலித்துறை

வாழ்ந்திடு நாட்டினில் மக்களில்
ஓர்குழு வாரையந்தோ!
தாழ்ந்தவர் தீண்டத் தகாதார்
எனச்சொலிச் சண்டையிடும்
தாழ்ந்தவர் கூற்றைத் தகர்த்திடத்
தன்னுயிர் தான்கொடுக்க
வீழ்ந்தவ! காந்தி விறலோய்!
வியன்புவி மேலவனே. ௨

விருத்தம்

மேலவனே! மேதினியை மெய்யன்பால்
ஆண்டுபுகழ் மேவி னோனே!
நூலொடுநுண் ணறிவுடையாய்! நுவலரிய
பெருங்காந்தி! நோயே செய்யும்
போலிகள்சொல் தீண்டாமைப் புன்மைதனைப்
புறங்காட்டில் புதைப்ப தற்கு
வாலுயிரும் வழங்குதற்கு வாய்த்தபுகழ்
மாமணியே! வாழபல் லாண்டு! ௩

அகவல்

பல்லாண்டு வாழ்க! பல்லாண்டு வாழ்க!
பொல்லா தாரால் புறக்கணிக் கப்படும்
பல்லோர்க் குயிர்விடப் பரிந்திடு காந்திநீ! ௪

வெண்பா

காந்திநீ வாழ்கநன் மைக்கார்த் துளியிற் பற்பலநாள்!
சேர்ந்தஇம் மாநிலத்தில் தீண்டாமை—மாய்ந்தொழிய
ஆருயிரும் ஈய அமைந்துசெயல் பூண்டபுகழ்
வாரொளியே! மாதவவாழ் வே! ௫

கலித்துறை

மாதவ வாழ்வே! மருந்தே
பிணிக்கு! மகாத்மனெனும்
கோதில் குணத்தவ! கூர்ஜாம்
வந்தோய்! குவலயத்தோர்

காதற் சூரியவ! தீண்டா
தவரெனக் கண்டொதுக்கும்
மாதுயர்க் கீடா உயிரினை
வைத்தவ! வாழியவே! ௬

விருத்தம்

வாழியநீ! வாழியநீ! மன்னுமிந்த
மாநாட்டார் வளர்த்து வைத்த
பாழுடைய தீண்டாமைப் பழிதொலைக்க
நல்லுயிரும் பரிந்து நல்கும்
ஏழையர்தம் பெருவாழ்வே! இந்தியரின்
இன்னுயிரே! எந்தாய் காந்தி!
மாழைதரு நீர்த்துளியில் மணற்குவையில்
பன்னெடுநாள் மன்னி மாதோ! ௭

அகவல்

மன்னிய பாரத மணித்திரு நாட்டில்
துன்னிய தீண்டாத் துயரை அகற்றத்
தன்னுயிர் தரவும் சமைந்த காந்தி
உன்னெண்ணம் முடிய!நீ ஊழிநாள் வாழ்கவே! ௮

வெண்பா

நாள்பெருக காந்திநிற்கு! நல்கியநம் மன்னையவள்
ஆள்க அரசுமுடி சூடியே!—தேள்பொருவு
தீண்டாமை என்னும் சிறுமை சிதைந்திடுக!
மூண்டநின தெண்ணம் முடிக! ௯

கலித்துறை

முடிக நினதருள் முற்றிய
எண்ணம்! முறையறியா
மடியர் பிறப்பினில் கீழோர்
எனச்சொலும் மாண்பில்செயல்
இடிய! இந் நாட்டைப் பிரித்துப்
பிரித்தே இடும்பைசெயும்
கொடுமை யொழிந்திடக்! காந்திநின்
கொள்கைகை கூடுக வே! க௦

விருத்தம்

கூடிடுக காந்தியுயர் கொள்கையெலாம்!
தீண்டாமைக் கொடுமை யாவும்
ஓடிடுக! ஒடுக்கப்பட் டாரெல்லாம்
ஓங்கிடுக! ஒழிந்து வாழ்க
நாடுதனைப் பிரித்தாள நல்குதனித்
தொகுதிமுறை! நானி லத்தில்
ஈடுடைய காந்தியுயிர் இலங்கிடுக
பன்னெடுநாள் எங்கட் காக! கக

அகவல்

எங்கட் காகவே இப்புவி வந்தோன்!
எங்கட் காகவே இதுவரை வாழ்ந்தோன்!
எங்கட் காகவே இன்னும் பன்னாள்
துங்கக் காந்தியின் தூய நல்லுயிர்
மங்கள மாக வாழ்க வாழியவே! கஉ

வெண்பா

மங்களத்தேர் வாடா மணியார் சிறையதனில்
தங்கக் கொலுவிருக்கும் தூயபுகழ்—எங்கள்
பெருமான்! அருங்காந்திப் பெம்மான்! பெரியான்!
உரமார் உயிர்வாழ்க வே! ௬௬

கலித்துறை

உயிர்வாழ் திறமறி யாதுழல்
இந்த உலகமதில்
செயிரில்நல் வாழ்வைத் திணித்த
அருந்தவச் செம்மலை
துயர்கொல் கடன்கொளும் தூயவன்
தீண்டார் துனியகற்ற
உயிரையும் வீச ஒருப்படு
காந்தி உயருகவே! ௬௭

விருத்தம்

உயர்கொள்கை நிறுவுதற்கு உயிரினையும்
உதவுதற்கு உரமே கொண்டு
தயிரியமாய் முன்வருவோர் மிகஅரியர்;
தீண்டாதார் தளைத கர்க்க
அயர்வின்றி ஆக்கரிய ஆவிவிடத்
துணிந்துநிற்கும் அண்ணலே!யுன்
செயல்வாழ்க! புகழ்வாழ்க! திண்மையுயிர்
சேர்த்திடுசிற் றுடலம் வாழ்க! ௬௮

அகவல்

சிற்றுடல் அதனில் சேர்ந்துள பேரொளி
ஊற்றிருக் காந்தி நல்லுயிர் வாழ்க!
வெற்றிபெற் றிடுக விரும்பிய வாறு!
குற்றமே செய்யும் கூர்த்த மதியிலார்
சொற்றிடு தீண்டாத் துயர்தொலைந் திடுக!
வெற்றியில் மாக்கள் பித்தொழிந் திடுகவே! கக

வெண்பா

ஒழிந்திடுக தீமையெலாம்! ஓங்கிடுக நன்மை!
அழிந்திடுக தீண்டாமை ஆதி!—வழிந்த
கருணை பொறைவாய்மைக் காந்தி பெருமை
நிரந்தரமா வாழ்க நிலத்து! கஉ

கலித்துறை

நிலத்துப் பெரியார் எவரென
நீணிலம் முற்றிலுமே
புலத்துப் பெரியார் பலரும்
இருவிப் புவியிலெலாம்
கலத்துப் பெரியான் ஒருதனிக்
காந்தியென் நல்கியசீர்த்
தலத்துப் பெரியான் தனியுடல்
நாள்பல தங்குகவே! கங

விருத்தம்

தங்குபுகழ்ச் சத்தியமே! தண்ணளியே!
சபர்மதிவாழ் தவமே! தாவில்
எங்களரும் இன்னுயிரே! ஏர்வாடா
எழில்வாழ்வே! எந்தாய்! எண்ணில்
புங்கவனே! புண்ணியனே! பொருவரிய
போர்த்தலைமை பூண்டோய்! பூநீர்
திங்களரி செங்கதிர்விண் தீயுளநாள்
திருக்காந்தி திகழ்க சீரோய்! கக

அகவல்

சீருடைப் பெரியோய்! தீண்டா லைமதனை
வேரறக் களைய வேண்டிய வழியை
நாரொடு நவின்று நடையினிற் காட்டி
ஏருடை நாட்டை இரண்டு படுத்தச்
சாருதீப் பகுதித் தனிமுறை தகர்க்க
ஆருயிர் அருள அமைந்திடு காந்தி!
பாருள மட்டும் பகல்வா ணாளே! உ0

வெண்பா

வாணாள் பெருக மணவிற் பலவாக!
வீணவார் தாங்களுமே மேலறிவு— பேண
ஒடுக்கப்பட் டாருக்கு உயிர்தாங்கு காந்தி!
வடுக்களிலா மாத்தும நிற்கு! உக

கலித்துறை

நிற்கும் நிலையறி யாது
நிதிக்கு நிகழ்கருத்தை
விற்கும் கொடியவர் வேறு
நினைந்து வினைபுரிவோர்
சொற்கும் செயற்கும் தொடர்பு
பொருந்தார் நிறைபுவியில்
நிற்கும் நெடும்புகழ்க் காந்தியண்
ணுள்நீ நிலவுகவே! உஉ

விருத்தம்

நிலவுதரும் தண்மதியைத் தண்ணளியால்
வென்றபெரும் நேயம் மிக்க
குலவுபுகழ்ச் சபர்மதியெங் கோவே!வர்
வாடாவிற் கொலுவி ருக்கும்
தலமதிக்கும் தனிப்பெரியோய்! தீண்டாமைத்
தவிடுபொடி யாக்கு தற்குப்
பலமுழுதும் ஆளுமுயர் பண்போய்நீ
பல்லாண்டிப் பாரில் வாழ்க! உ௩

அகவல்

பல்லோர் தம்மைப் பாரதஇந் நாட்டில்
பொல்லா மக்கள் பொருளெதும் இன்றிக்
கல்லா தாக்கிக் கண்டதும் மருண்டு
செல்லீர்! செல்லீர்! தீண்டார் நீரென

வல்லிருட் தள்ளி மாய்க்கும் கொடுமை
கொல்ல உள்ளங் கொண்டு தனது
நல்லுயிர் விடவும் நயந்துமுன் வந்த
வல்லார் காந்தி! என்றும்வா ழியவே! உச

வெண்பா

என்றென்றும் வாழ்ந்திடுக! இந்து மதம்பிடித்தோர்
நன்றின்றித் தீண்டாமை நல்கியே—கொன்றன்ன
இன்னா மிகப்பலருக் கீகொடுமை போக்குதற்குத்
தன்னாவி தாக்குகாந் தி! உரு

கலித்துறை

தன்னாவி தீண்டார் தனிமுறைப்
போக்கைத் தவிர்ப்பதற்கு
எந்நாடும் ஏங்கிட ஈவதற்
கேய்ந்த இருங்குணத்துத்
தன்னேர் இலாத தலைவனெங்
காந்தித் தனிப்பெரியான்
எந்நாளும் வாழ்க! இருஞ்செயல்
வாழ்ந்தே இலகுகவே! உசு

விருத்தம்

இலகுபுவி தனில்முன்னாள் எண்ணற்றார்
அறம்வளர்த்தார் எனினும் உன்போல்
உலகறிஞர் திறமனைத்தும் ஒருசேரக்
கவருசெயல் உடைமை பூண்ட

பலர்புகழும் பெருமையுளார் இலேசாதம்!
பாரதர்தம் வாழ்வே! சாந்தி!
நிலவிடுக நீஉலகில் நெடுங்கடலோ
டிரவிமதி நிற்கு மட்டும்! ௨௭

அகவல்

மட்டில் புகழ்சேர் மணித்திரு நாடு
கட்டழ கிழந்து கடமை மறந்து
பட்டினி யோடு பகைபிணி ஆதிய
இட்டிப் பண்டைக் கொழுதகை யெல்லாம்
விட்டுப் பிறப்பில் மேல்கீழ் எனனக்
கட்டிக் கதைபல கையால் சிலரைத்
தொட்டால் முழுகித் தொலைந்திடும் குடியெனும்
வெட்டிப் பேச்சை வீண்செய லோடு
வெட்டிக் காந்திநீ வேணாள் வாழ்கவே! ௨௮

வெண்பா

வாழி மணிப்பாரத மாநாட்டார் மன்னுயிரே!
ஊழி உறவிவ் உலகதனில்—வீழப்புன்
தீண்டாமை சேர்ந்த சிறுமைச் செயலெல்லாம்
காண்டகுசீர்க் காந்தியடி கள்! ௨௯

கலித்துறை

காந்தி! உலகிற்குக் கண்ணே
அறிவே கருத்தில்வளர்
சாந்த குணமே! சபர்மதி
வாழ்வே! தனியமுதே!

வீழ்ந்த துணைவர் தமக்கா
உயிரும் விடமுனைந்த
எந்தால்! எழிற்திரு மேனியொ
டிப்புவி வாழியவே! ௯௦

விருத்தம்

திருமேனி சிறியதுவென் றெள்ளாமை
வேண்டுமுயர் தேரைத் தாங்கி
உருளுபெரும் ஆழியுறும் அச்சாணி
யொப்பாருண் டுலகில் என்று
வருவாய்நீ எனஎணியே வள்ளுவனார்
வழுத்தினர்கொல்! வள்ள லே!யுன்
அருமேனி தனையிழந்தின் றுற்றுள்தாய்
ஆண்டுபல வாழ்க காந்தி! ௯௧

அகவல்

பலபல வாகப் பரந்தஇவ் உலகம்
நலமிகு நின்னுடை நன்செயல் போற்றும்;
கலகமே புரிவோர் கயவரும் கூட
விலையிலா நின்செயல் வியவா தொழியார்;
புலையரொன் றொருகுழு பிறப்பினில் உண்டெனப்
புலையர்கள் கூறும் புன்பிரி வென்றும்
நிலவிடச் செய்யும் நெடுந்தனித் தொகுதியைத்
தொலைத்திடக் கருதித் தொல்லுல கனைத்தும்
மலைத்திடு மாறு மன்னுயிர் வைத்த
புலம்நிறை காந்திப் புண்ணிய! வாழ்கவே! ௯௨

வெண்பா

புண்ணியனே! புத்திரிபாய் புத்திரனே! பூவிலுயர்
கண்ணியனே! கஸ்தூரி காதலனே!—எண்ணில்புகழ்
மேயவனே! மேலவனே! மெய்க்காந்தி! மேலோர்தம்
நாயகனே! நண்ணுகபன் னாள்! ௩௩

கலித்துறை

நாயக! நற்புவி நண்ணிடு
நன்றறி நல்வர்க்கே.
தூயவ! தூசு துளியுமில்
தூண்டாச் சுடர்விளக்கே!
ஏயநல் எண்ணம் இனிதே
இயைந்திட இன்னுயிரும்
காயக் கருதிய காந்திக்
கதிர்வாழ் கடலுலகே ௩௪

விருத்தம்

கடலாடைக் காசினியோர் கருத்தணைத்தும்
கவர்ந்தபுகழ்க் காதற் காந்தி!
மடங்கொன்று மறம்போக்கி மக்களுக்கு
வாழ்வுதர மண்ணில் வந்தோய்!
திடமறியார் செயல்வெள்கத் தீண்டாதார்
சீரடையச் சிறந்த சீர்த்தி
உடல்விடவும் உன்னியநின் உளம்வாழி!
உடல்வாழி! ஊழி! ஊழி! ௩௫

அகவல்

உடலினை உற்றோர்க்கு உலகினில் உள்ள
மடமை மடித்து மாண்பு வகுத்துக்
கடனெலாம் காட்டும் கருணைக் கடலே!
இடப்புத் திரிபாய்த் தேவிசீர்ச் செல்வா!
கடற்கண் கஸ்தூரி காதற் கனியே!
வடமலை மன்னும் வான்கேழ் மணியே!
அடலமர்க்கு அருளே ஆயுதம் ஆக்கொள்
விடத்தினும் மிக்க வெடிக்கும் வெருளாத்
தடப்போர்த் தலைவா! சபர்மதிச் சான்றோய்!
வடத்தினில் மருண்ட மதியில் மாக்களும்
உடன்பணி உரவோய்! ஊழிவாழ் ஊழியே! ௩௬

வெண்பா

ஊழிநாள் வாழ்க! உலகந் தனிலென்றும்
ஆழி யுருட்டுங்கை அண்ணலே!—நாழிகையில்
மோத வருவோர் முடிசாய்க்கும் மோகனனே!
ஏதமில்லர் வாடாவாழ் வே! ௩௭

கலித்துறை

ஏது மறியா எனைநேர்
சிறிய இயல்பினரைத்
தீதில் வழியிற் செலுத்தி
அருளு திறமுடையாய்!

காதற் கனியே! கருத்தில்
வளர்பெருங் கற்பகமே!
நாத! நலம்நிறை காந்தி!
பெருகுக நாள்நினக்கே! ௩௮

விருத்தம்

நினக்கரிய செயலிந்த நிலத்தினிலே;
நீள்காந்தி! நீயின் றுற்ற
மனக்கருத்து நிறைவேறி வாழ்ந்திடுக
பன்னெடுநாள் மண்ணின் மீதே!
உனைப்பயந்த பாரதத்தாய் உனையிழந்தும்
உய்வாளோ? உச்சி மீது
கனத்தமணி முடிசூடும் கடன்கழியா
தொழியவிடாள்! கருணை வள்ளால்! ௩௯

அகவல்

வள்ளலே வாழியபல் லாண்டு மண்ணில்!
தள்ளரும் சத்தியமே! தரும வாழ்வே!
எள்ளும் குணமில்லாய்! இனிதே செய்வாய்!
தெள்ளும் அறத்தைச் சீர்த்தமிழிற் செய்த
வள்ளுவர் நூற்கிலக்கா வந்த மணியே!
கள்ளக் கருத்தினர்கள் காணு மலையே!
உள்ளத் தெளியுடையார் உளமன் உத்தம!
எள்ளத் துணையும் ஏனோர்க் கியற்றாக்
கொள்ளை நலமுடையாய்! கோதில் அறம்வாழ்க!
கிள்ளை மொழிவாழ்க! கேடில் கதர்வாழ்க!
அள்ளும் அமுதனைய அருமைச் செயல்வாழ்க!
வள்ளலே காந்திநீ பல்லூழி வாழ்கவே! ௪0

நான்மணிப் பாமாலைச் செய்யுள்

முதற் குறிப்பு அகராதி

நான்மணிப் பாமாலைச் செய்யுள்

ஊழியன் பிரஸ்,
சென்னை.